

„Nefungovalo to, mami. Její život je v Paříži.“

Záčíná nový rok. Jednoho únorového rána, v pátek kolem desáté hodiny zvoní telefon. Helen zrovna v postranní aleji pomáhá Jacobovi zametat sněh, který v noci napadl. Slyší zvonění a garážovými vraty vběhne do domu. Vyběhne po schodišti a celá uříčená zvedne sluchátko v kuchyni.

„Haló?“

„Helen? Dobrý den!“

Helen pátrá v paměti, komu může patřit ten ženský hlas. Marketingová asistentka by ji neoslovovala jménem.

„Nezlobte se, že vás ruším,“ pokračuje hlas. „Jsem Marie, Alexova přítelkyně. Pamatujete si na mě? Potkaly jsme se toto léto.“

„Jistě!“

Helen najednou pocítí závrať, tuší nějaký malér.

„Alex mi říkal, že jste byla povýšena na zástupkyni ředitele. Gratuluji. To je úžasné!“ vykřikne Marie nadšeně, ale přitom jakoby nuceně, až z toho Helen zamrazí.

Dobrá řešení PD3,4, konec